
Jordanowo, st. 12, gm. Świebodzin, woj. lubuskie, AZP 53-14/47

Informator Archeologiczny : badania 34, 147-148

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

- krzemienica – schyłkowy paleolit (zespół z liściakami, m.in. ahrensbuskimi)
- krzemienica- mezolit (kult janisławicka?)
- ślad osadniczy z okresu neolitu (KPL?, KAK?)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej
- cmentarzysko kultury wielbarskiej – schyłek fazy B2 – C1b okresu wpływów rzymskich.

Badania przeprowadzone od 17 lipca do 11 sierpnia przez mgr. Piotra Wawrzyniaka (autor sprawozdania, Pracownia Naukowo-Badawcza PKZ sp. z o.o. Poznań), przy współudziale Julii Orlickiej i mgr. Piotra Dziedzica (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy). Badania finansowane ze środków Lubuskiego WKZ. Trzeci sezon badań.

Badaniami objęto powierzchnię około 1750 m², która przylega od zachodu (za wybierzyskiem kopalni piasku) do stanowiska.

Dokonano też kolejnych, szczegółowych penetracji powierzchniowych i potwierdzono dotychczasowe obserwacje o „gniazdowym” zaleganiu nielicznego, bardzo rozdrobnionego materiału ceramicznego i krzemienego na całym obszarze stanowiska.

W trakcie badań zarejestrowano 166 obiektów nieruchomych (nr 179-332), w tym 37 grobów fazy lubowidzkiej ludności kultury wielbarskiej ze schyłku fazy B2 po fazę C1 okresu wpływów rzymskich. Wyróżniono 28 grobów ciałopalnych, w tym 16 popielnicowych (5 obsypanych stosem pogrzebowym, w 1 przypadku odnotowano obecność steli kamiennej), 12 jamowych (5 ze stosem pogrzebowym). Ponadto zarejestrowano 5 grobów szkieletowych (w tym 3 domniemane) i 4 groby o niemożliwej do ustalenia formie pochówku.

Formy pochówków (zarówno ciałopalnych, jak i szkieletowych) i ich wyposażenie nie odbiegają niczym szczególnym od odkrytych w ubiegłych sezonach wykopaliskowych, aczkolwiek na wyróżnienie zasługuje grób ciałopalny (obiekt nr 201) zaopatrzonej obok popielnicy (waza typu IVA lub B wg R. Wołągiewicza) w 2 przystawki ceramiczne (miski na nóżce grupy XbA wg R. Wołągiewicza), maciory szklane, przేశlik gliniany i bliżej nieokreślone, wskutek przepalenia, przedmioty brązowe. Z obiektu nr 268, grobu ciałopalnego, jamowego wydobyto m.in. 3 zapinki brązowe (typ AII 40-42 i AV 96 wg O. Almgrena), grzebień i około 10 mocno przepalonych paciorków szklanych. W grobach szkieletowych jedynym wyposażeniem były niewielkie naczynia. Pochówki były lokowane albo w stosunkowo głębokich jamach grobowych, dochodzących do około 1 m głębokości (np. ob. 191, 322), albo w płytkich, o głębokości do 0,40-0,50 m (np. ob. 285). Groby były zorientowane wzdłuż osi północ-południe, a ich kształt zarówno w pionie, jak i poziomie jest prostokątny z nieznacznie zaokrąglonymi narożami.

Analiza antropologiczna wykazała, że znaleziono szczątki 15 mężczyzn, 13 kobiet, 6 dzieci, 5 osobników dorosłych o nieokreślonej płci oraz osobnika nieokreślonego wiekowo i płciowo. Potwierdzono obserwacje z lat poprzednich o „gniazdowym” chowaniu zmarłych. Zarejestrowano kolejną koncentrację – po skupiskach odnotowanych na arze nr 34, hektar II (1998 r. – przede wszystkim groby ciałopalne, popielnicowe i jamowe) i w rejonie arów 15-16, hektar II (1999 r. – przede wszystkim groby szkieletowe) i ary 95-96, hektar I z dominacją grobów ciałopalnych, popielnicowych, często z pozostałościami stosów pogrzebowych.

Ponadto znaleziono około 200 artefaktów krzemienych, w tym schyłkowo paleolityczne: liściaki ahrensbuskie (na złożu wtórnym), liczne rdzenie, narzędzia (głównie drapacze, wióry i odłupki retuszowane), odpady produkcyjne, mezolityczne, m.in. półtylczaki. Nadal są rejestrowane ułamki naczyń neolitycznych (KPL?) oraz z epoki brązu (kultura łużycka). Zarejestrowano kilkanaście obiektów – jam, palenisk i dołków postępujących, które określono jako łużyckie bądź wielbarskie (m.in. piec wapiennicy).

	<p>Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Regionalnym w Świebodzinie. Wyniki badań zostały opublikowane w „Archeologii Środkowego Nadodrza”, t. II, s. 45-64.</p> <p>Planowane są dalsze badania.</p>
Kielczewo , st. 45, gm. Kościan, woj. wielkopolskie	patrz: neolit
KLONÓWKA , st. 47, gm. Starogard Gdański, woj. pomorskie	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa z okresu mezolitu • osada z okresu wpływów rzymskich • ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza (X-XI w.) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w związku z budową autostrady A1 od 18 września do 17 października pod kierunkiem Bogdana Kościńskiego (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Przebadano powierzchnię 34 arów.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Raportcie 2000”, s. 13-14. Badania będą kontynuowane.</p>
KOLONIA RYCHŁOCICE , st. 1, gm. Widawa, woj. łódzkie, AZP 74-45/76	<ul style="list-style-type: none"> • cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu późnorzymskiego <p>Badania przeprowadzone przez mgr Marię Jażdżewską (Muzeum Miasta Pabianic) przy współudziale mgr. Ryszarda Adamczyka. Finansowane przez Fundację Badań Archeologicznych im. prof. K. Jażdżewskiego i WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań.</p> <p>W 2000 r., przy okazji badań w Siemiechowie na st. 2, Muzeum Miasta Pabianic przeprowadziło dwudniowe badania rozpoznawcze w Rychłocicach na stanowisku 2. Odkryto kilka grobów datowanych na okres wczesnorzymski, wśród nich niezwykle bogato wyposażony grób wojownika z początku II w. n.e.</p> <p>Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Miasta Pabianic.</p>
KONARZEWO , st. 5, gm. Dopiewo, woj. wielkopolskie	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa kultury amfor kulistych • osada kultury przeworskiej <p>Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone pod kierunkiem Wojciecha Kaczora (Zespół Badań Archeologicznych Instytutu Archeologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez GDDKiA.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Wielkopolskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 6, 2003, s. 293-299.</p>
KONIKOWO (Rostek) , st. 2, gm. Gołdap, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 13-79/3	<ul style="list-style-type: none"> • osada jaćwieska, okres wpływów rzymskich – wczesne średniowiecze <p>Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 3 do 21 lipca przez Annę Bitner-Wróblewską i Marcina Engela (autor sprawozdania, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane przez Państwowe Muzeum Archeologiczne i Gminę Gołdap. Ósmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 26 m².</p> <p>Stanowisko odkryto podczas badań powierzchniowych w 1973 r. Badania wykopaliskowe osady przeprowadzono w latach 1973-1974 oraz 1984-1986.</p> <p>Podczas tegorocznych badań na stoku Góry Zamkowej założono i przebadano wykop o łącznej powierzchni 26 m² oznaczony jako 7/2000. Podczas prac w wykopie 7/2000 odsłonięto nieprzebadaną część obiektu IV/99-2000. Jego wypełnisko stanowiła przepalona glina oraz konglomeraty wapienia. Podczas eksploracji obiektu znaleziono kilkanaście fragmentów ceramiki datowanej na okres wczesnośredniowieczny. Ze wstępnych obserwacji wynika, że obiekt IV/99/2000 mógł mieć funkcję pieca do wypalania wapna. Podczas dalszych prac w wykopie 7/2000 odkryto część dużego obiektu (chaty?) w mniej więcej czworobocznym kształcie. Po przecięciu linią profilową obiekt oznaczony jako VI/2000 wyeksplorowano. Wypełnisko obiektu o miąższości około 35 cm,</p>